

מסורת הש"ס

(6) ע"י פשוט לקמן ד' ד"ה ג' וז"ל פ"ד (7) וז"ל פ"ד (8) וז"ל פ"ד (9) וז"ל פ"ד (10) וז"ל פ"ד (11) וז"ל פ"ד (12) וז"ל פ"ד (13) וז"ל פ"ד (14) וז"ל פ"ד (15) וז"ל פ"ד (16) וז"ל פ"ד (17) וז"ל פ"ד (18) וז"ל פ"ד (19) וז"ל פ"ד (20) וז"ל פ"ד (21) וז"ל פ"ד (22) וז"ל פ"ד (23) וז"ל פ"ד (24) וז"ל פ"ד (25) וז"ל פ"ד (26) וז"ל פ"ד (27) וז"ל פ"ד (28) וז"ל פ"ד (29) וז"ל פ"ד (30) וז"ל פ"ד (31) וז"ל פ"ד (32) וז"ל פ"ד (33) וז"ל פ"ד (34) וז"ל פ"ד (35) וז"ל פ"ד (36) וז"ל פ"ד (37) וז"ל פ"ד (38) וז"ל פ"ד (39) וז"ל פ"ד (40) וז"ל פ"ד (41) וז"ל פ"ד (42) וז"ל פ"ד (43) וז"ל פ"ד (44) וז"ל פ"ד (45) וז"ל פ"ד (46) וז"ל פ"ד (47) וז"ל פ"ד (48) וז"ל פ"ד (49) וז"ל פ"ד (50) וז"ל פ"ד (51) וז"ל פ"ד (52) וז"ל פ"ד (53) וז"ל פ"ד (54) וז"ל פ"ד (55) וז"ל פ"ד (56) וז"ל פ"ד (57) וז"ל פ"ד (58) וז"ל פ"ד (59) וז"ל פ"ד (60) וז"ל פ"ד (61) וז"ל פ"ד (62) וז"ל פ"ד (63) וז"ל פ"ד (64) וז"ל פ"ד (65) וז"ל פ"ד (66) וז"ל פ"ד (67) וז"ל פ"ד (68) וז"ל פ"ד (69) וז"ל פ"ד (70) וז"ל פ"ד (71) וז"ל פ"ד (72) וז"ל פ"ד (73) וז"ל פ"ד (74) וז"ל פ"ד (75) וז"ל פ"ד (76) וז"ל פ"ד (77) וז"ל פ"ד (78) וז"ל פ"ד (79) וז"ל פ"ד (80) וז"ל פ"ד (81) וז"ל פ"ד (82) וז"ל פ"ד (83) וז"ל פ"ד (84) וז"ל פ"ד (85) וז"ל פ"ד (86) וז"ל פ"ד (87) וז"ל פ"ד (88) וז"ל פ"ד (89) וז"ל פ"ד (90) וז"ל פ"ד (91) וז"ל פ"ד (92) וז"ל פ"ד (93) וז"ל פ"ד (94) וז"ל פ"ד (95) וז"ל פ"ד (96) וז"ל פ"ד (97) וז"ל פ"ד (98) וז"ל פ"ד (99) וז"ל פ"ד (100)

תורה אור השלם

1. איש קרן בדרך ויבט
בן קרן בדרך ויבט
אוחז עוף ויבט ואלו ירא
אלהים: דברים כ"ה ה'
2. כי יבעל בחור בתולה
יבעול קרן ויבט ויבט ויבט
על בלה ויש עוף
אלהים: ישעיהו ס"ב ה'

הנהרות הב"ח

(6) סנה"ל ומתקנין את
קלנוני המים: ר"ב ע"י
(7) סנה"ל ב"ח ה' ע"ה:
(8) סנה"ל מוקדמות
המים ועשין: (9) ג' ג'
דמקח לה ואמר אמי
שמה כ"י לא חרב מעינה
ממעין שלם חמלה:
(10) ש"י ד"ה ש"ה כ"י
שיקה: (11) ד"ה ש"ה כ"י
דקדקיה ל"י יפנה אדם
אמה המים ד"ה אלמנה וכו'
ל"ה חרב מעינה וליש
לא חרב תריונה אחר
מתעין שלם לה בחמלה
ל"ה הב"ח:

גליון הש"ס

סנה"ל ומתקנין ב"ח
ממעין שלם חמלה:
ל"ה חרב מעינה וליש
לא חרב תריונה אחר
מתעין שלם לה בחמלה
ל"ה הב"ח:

מוקד רש"י

עובדות. עול פניו כמו
(תנאים וכו') ע"י עינה ועמד
במטה וקמו: ד"ה ל"ה: נמות
(והיון את) לאסוף שם מים
להשקות הפסן וברכות ו'
ומצויין את הקברות.
עשיתם סמנים על הקברות
כפי דלמחר מרובה (כ"י)
ט"ו: על קברות כפי
דמור טעמות. כ"י שלם
ל"ה חרב מעינה וליש
לא חרב תריונה אחר
מתעין שלם לה בחמלה
ל"ה הב"ח:

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן ב.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"ו מהלכות
י"ט הלכה ב' וז"ל
מהלכות שמיטה הלכה ה'
סנה"ל ל"ה ע"ה ועשין דרען
ב טו"ש ע"ה ל"ה כ"י מקל
ס"ף א'
ב ב מ"י פ"ו מהלכות י"ט
ס טו"ש ע"ה ס"ף ב'
ג ג מ"י פ"ו מהלכות י"ט
ה הלכה ג טו"ש ע"ה
ד ד מ"י פ"ו מהלכות
שמיטה הלכה ט'
ה ה מ"י פ"ו מהלכות
י"ט הלכה ג טו"ש ע"ה
ס ס"ף א'
ו ו מ"י פ"ו מהלכה י'
ט טו"ש ע"ה ס"ף תקמד
ס"ף ב'
ז ז מ"י פ"ו מהלכות י"ט
ס טו"ש ע"ה ס"ף א'
ח ח מ"י פ"ו מהלכות י"ט
ה הלכה ז'
ט ט מ"י פ"ו מהלכה ג
טו"ש ע"ה ס"ף מקל
ס"ף ב'
י י מ"י פ"ו מהלכות י"ט
ס טו"ש ע"ה ס"ף א'

משקין בית השלחין. שדה שאינה מתפקדת נמי גשמים ולרין
להשקותה ממד ומשקין אותה אפילו בחולו של מועד
והלך משקין אותה בחו"מ ומשום פסידה שרו ליה רבנן כדלמרינן
בפ' אין דורשין (תנינא דף ס"ו) ומשום מניח ארץ ששם ימים תחלה
מאות וציוס השביעי עזרת לה' אלהיך
מה שביעי עזר חף ששה עזורים אי
מה שביעי עזר מכל מלאכה חף כל
ששה עזורים מכל מלאכה תלמוד
לומר השביעי ה"א יתירא השביעי
עזר מכל מלאכה ואין הששה עזורים
מכל מלאכה ה"א לא מסקן הכחוש אלא
לחכמים ללמדך איזה יום אסור ואיזה
יום מותר ארז מלאכה אסורה וארז
מלאכה מותרת:

והוטבין אותה. שם נתמלא
הבור מותר לתטות
להעמיקו שהעפר מיוחד אכל לחסודה
בתחילה שהקרקע קשה לא משום
דאיכא טירחא יתירא:
ומצויינין. דליכא טירחא:
ויוצאין על הבאבים. מזהו הוא
ללכת כדלמרינן בגמ'
ולג דמי להו טחריני דקמי ומתקנין
דהאי חונה הוא כדמוכח בגמרא:
ע"ף ויגע. למא למיס כדכתיב
טוהרוימי נפש עיפה (ירמיה ל'):
מאן תנא פסידא אין. משום
דלשפתן לקמן דרבי מאיר
פליג עלה דמתני' והאי סהס מתניין
לא אחיה אלנייה כשאר סתמי משום
הכי קצעי הש"ס מאן תנא:
מושכין אמה המים בו'. שם
יש שם מים תחת אילן
זה יכול למוכסח במועד תחת אילן
אחר משום דאילן כבית השלחין דמי
ולרין למיס טפי והא דתנא מושכין
ולג תנא משקין אורחא דמילתא
קמי דנענין זה רגילין להשקות
אלנות: יתר ע"ה בן אפר רבי
יהודה. עוד היה מחמיר יותר אפילו
כבית השלחין קא אסר להפנות משום
דהו טירחא יתירא:
לגינתו ולחורבתו. של בית
השלחין גינה מקום זעום
חורבה מקום שמרבו אלנותיו ומרשו
זרעו ועטו ושמה הוא לרין למיס
יומר ולא זו חף זו קמי אי נמי
חרב ביתו ועשאו גינה ולריכה מים
מדיר יותר משאר בית השלחין
ומשום דאיכא טירחא יתירא לא:
אם

בית השלחין במועד ובשביעית בין ממעיין
שיצא בתחילה בין ממעיין שלא יצא בתחילה
אבל אין משקין לא ממי הגשמים ולא ממי
הקילון ואין עושין עונגיות לגפנים ר' אלעזר
בן עזריה אומר אין עושין את האמה בתחילה
במועד ובשביעית וחכמים אומרים יעושין
את האמה בתחילה בשביעית וימתקנין את
המוקלקלות במועד (6) וימתקנין את קלקולי
המים שברשות הרבים והוטבין אותן וימתקנין
את הדרכים ואת הרחובות ואת (7) מקוות
המים ועושין כל צרכי הרבים (8) ומצויינין את
הקברות ויוצאין אף על הכלאים: גמ' השתא
יש לומר ממעיין שיצא בתחילה דאתי
לאינפולי משקין ממעיין שלא יצא בתחילה
דלא אתי לאינפולי מיבעיא אמרי אצטריך אי
תנא מעיין שיצא בתחילה הוה אמינא הכא
הוא דבית השלחין אין בית הבעל לא משום
דאתי לאינפולי אבל מעיין שלא יצא
בתחילה דלא אתי לאינפולי אימא אפילו
בית הבעל נמי קא משמע לן לא שנא מעיין
שיצא בתחילה ולא שנא מעיין שלא יצא
בתחילה בית השלחין אין בית הבעל לא
ומאי משמע דהאי בית השלחין לישנא
דצחותא היא דכתיב (9) ואתה ע"ף ויגע
ומתרגמינן ואת משלדו ולא ומאי משמע
דהאי בית הבעל לישנא דמייתבותא היא
דכתיב (10) כי יבעל בחור בתולה ומתרגמינן
ארי כמה דמיתוחב עולם עם בתולתא
יתיותבון בגיין מן תנא (11) דפסידא אין
הרווחה לא ואפילו במקום פסידא מיטרח
נמי לא מרחינן אמר רב הונא ר' אליעזר בן
יעקב היא דתנן (12) רבי אליעזר בן יעקב אומר
מושכין את המים מאילן לאילן ובלבד שלא
ישקה את השדה כולה אימור דשמעת ליה

לרבי אליעזר הרווחה דלא טירחא במקום פסידא מי שמעת ליה אלא אמר
רב פפא הא מני רבי יהודה היא דתניא (13) מעיין היוצא בתחילה משקין
ממנו אפילו שדה בית הבעל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר (14) אין
משקין אלא שדה בית השלחין שחרבה רבי אלעזר בן עזריה אומר לא
כך ולא כך יתר על כן אמר רבי יהודה לא יפנה אדם אמת המים וישקה
לגינתו ולחורבתו בחולו של מועד מאי חרבה אילימא חרבה ממש למה
לי דמשקי לה (15) אמר אב"י שחרבה ממעיין זה ויצא לה מעיין אחר רבי
אלעזר בן עזריה אומר לא כך ולא כך לא שנא חרב מעינה ולא שנא
לא חרב מעינה מעיין שיצא בתחילה לא וממאי דלמא עד כאן לא קאמר
רבי יהודה בית השלחין אין בית הבעל לא אלא מעיין שיצא בתחילה
דלמא

שרבי יהודה טירחא יתירא אלמא מתני' ר' יהודה היא דהא רב"ע ל"ש חרב מעינה ממעיין שילא לה בתחילה ול"ש לא חרב תריונה אחר:
דלמא

רבינו הגאון

משקין בית השלחין
במועד ובשביעית בין
ממעין שיצא בתחילה
ובין ממעיין שלא יצא
בתחילה יש לומר בפני
שיצא בתחילה, דהיישין
דלמא אתי לאינפולי
ובני ליה אמה משקין,
סמעיין שכבר יצא ויתקן
ועמד ביכעיא, ומקנין
איצטריך לאשמועינן
דאפי' ממעיין יסר דליכא
חששא דלמא נפיל ימיני
ליה, [אין משקין אלא
בית השלחין, שאין נושקין
צאצאן למים, ולעושי
שלהם, כדמתרגמינן והוא
ע"ה, משלהו. אלא בית
הבעל, שכבר דלג ויבט
שישירי בקרקע, כמו
בעל באשתו, כדכתיב
והולידה והצמיחה בין
המעיין שיצא בתחילה ובין
מעיין שלא יצא בתחילה
אין משקין שדה ובעל.
ואמרינן, מאן תנא ויהישי
לפסידא דבית השלחין ב"י
שלא יפסידו ויהישי והתיר
להשקותם, ואפי' הכי לא
התיר אלא דבר שאין בו
אבל להשקות ממי
גשמים ויוצא בתו שיש
טורח בתן לא התיר, אמר
רב הונא ר' אליעזר בן
יעקב היא, דתנן ר' אליעזר
בן יעקב אומר מושכין
מים מאילן לאילן אבל
לא ישקה את כל השדה,
ודתנין, אימור דשמעת לר'
אליעזר דלא שרי, הרווחה,
מרחמינן לא ישקה את כל
השדה, אבל שלא להטות
במקום שיש פסידא מי
שמעת ליה, ובא רב פפא
ואוקמה לר' יהודה, דתני
אין משקין ממעיין היוצא
בתחילה אלא שדה בית
השלחין שחרבה, ומקנין
אי חרבה למי לי השקה,
מאי כתיב חרוב וקמנו,
חרב מעינה יוצא לה מעיין
אחר כחלה.